

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2017) .

Τήν Κυριακήν, 1^η /14^η Μαΐου 2017, Κυριακήν τῆς Σαμαρείτιδος, συμφώνως τῷ βιβλίῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τῆς συναντήσεως τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός ἐκ τῆς κώμης Συχάρ τῆς περιοχῆς Σαμαρείας μετά τοῦ Κυρίου εἰς τόν τόπον τῆς συναντήσεως ταύτης, εἰς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καί τῆς συνομιλίας αὐτῆς μετά τοῦ Κυρίου, ὡς καί τῆς ἀποκαλύψεως εἰς αὐτήν ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός καί ὅτι τό ὕδωρ τό ὁποῖον Οὗτος θά δώσῃ εἰς αὐτήν εἶναι ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωήν αἰώνιον καί ὅτι ὁ πίνων τοῦτο οὐ μή διψήσῃ εἰς τόν αἰῶνα συμφώνως πρός τήν γλαφυράν διήγησιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, (κεφ. 4, 4-42).

Παρά τό Φρέαρ τοῦτο καί εἰς τόν ἱερόν ὑπερκαλλῆ, ὑπερμεγέθη καί μεγαλοπρεπῇ Ναόν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, τόν ὁποῖον ἀξιεπαίνως ἀνήγειρεν ὁ ἡγούμενος τοῦ προσκυνήματος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος, ἐτέλεσε πανηγυρικὴν Πατριαρχικὴν θείαν Λειτουργίαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καί Ἀρχιμανδριτῶν Κλαυδίου ἡγουμένου εἰς τήν Ἱ.Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυτοῦ, Ἰγνατίου, ἡγουμένου εἰς τήν Ἱ.Μονήν Ποιμένων, Στεφάνου ἡγουμένου εἰς τήν Ἱ.Μονήν Ἀγίας Αἰκατερίνης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ διακόνου π. Ἀγαπίου, συμπροσευχομένου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου, ἡγουμένου εἰς τήν Ἱ.Μονήν Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί δεξιὰ καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Λεοντίου μετά τῆς χορωδίας τῶν ἐνοριτῶν τῶν γειτονικῶν ἐνοριῶν ἀριστερά ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί πλήθους πιστῶν, ἐντοπίων, πλησιοχώρων καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καί Κύπρου καί μοναχῶν καί μοναζουσῶν.

Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ἔχοντα ὡς ἔπεται:

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, ὅτι Χριστός πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τόν Ἀδάμ ἐξάρῃ ἐκ κατάρας παγγενῆ καί θαυμαστοῦται θαύμασιν ἐν Σαμαρεία προσαφικόμενος. Γυναικί δέ παρέστη ὕδωρ ζητῶν, ὁ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος, διό πάντες οἱ πιστοί προσκυνήσωμεν τόν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλάγχυν βουλῇ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός ἐορτήν ἀφ'

ένός καί τό γεγονός ὅτι Χριστός πεφανέρωται σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τόν Ἀδάμ (τόν παλαιόν) ἐξάρη ἐκ κατάρας παγγενῆ», ἀφ' ἑτέρου, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός.

Ὦντως ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ «πεφανέρωται σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος» κατά τήν ἐπί τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ συνομιλίαν του μετά τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ ὁποία εἶπεν Αὐτῷ [τῷ Ἰησοῦ], «οἶδα ὅτι ὁ Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός. Ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα», (Ἰωάν. 4,26). Ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ «ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι», (Ἰωάν. 4,26).

Σχολιάζων τήν ὁμολογίαν ταύτην τοῦ Ἰησοῦ ἐνώπιον τῆς Σαμαρείτιδος, ὁ Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «ἐξ ἀδεκάστου (=ἀμερολήπτου) γνώμης καί ἀπλῆς διανοίας ἐφθέγγετο, ἅπερ ἐφθέγγετο ἡ Σαμαρεῖτις... καί γάρ ἤκουσε καί ἐπίστευσε καί ἄλλους ἐπὶ τοῦτο ἐσαγήνευσε».

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Σαμαρεῖτις γυνή δέν εἶχεν ἴδῃ ἄλλοτε τόν Κύριον καί δέν εἶχε δοθῇ εἰς αὐτήν ἡ εὐκαιρία νά παρακολουθήσῃ τήν διδασκαλίαν καί τά θαύματά Του, τά ὁποῖα θά ἔπειθον αὐτήν περί τοῦ ποῖος ἦτο ὁ ἀλάων καί ἐνεργῶν ταῦτα. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός ἦτο πολύ ἐγγύς εἰς τήν Σαμαρείτιδα, τήν στιγμὴν κατά τήν ὁποῖαν αὕτη ἐζήτηι νά γνωρίσῃ Αὐτόν, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός «Σαμαρείτιδι Κύριε, αἰτησαμένη παρέσχες ὕδωρ, τήν ἐπίγνωσιν τοῦ κράτους Σου. Ὅθεν εἰς αἰῶνας οὐ διψῇ ἀνυμνοῦσα σε».

Αὕτη ἀκριβῶς «ἡ ἐπίγνωσις τοῦ κράτους», δηλαδή τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, κατέστησε τήν Σαμαρείτιδα κήρυκα καί Ἰσαπόστολον ἀλλά καί μάρτυρα τῆς σωζούσης Χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ ἐπίγνωσις τῆς Σαμαρείτιδος ὅτι «οὗτός ἐστίν ὁ Χριστός», (Ἰωάν. 4,29), δηλονότι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ἐφώτισε τήν διάνοιαν αὐτῆς καί κατενόησεν τόν λόγον τοῦ Χριστοῦ ὅτι «Πνεῦμα ὁ Θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24).

Τοῦτο δηλοῖ ὅτι ὁ Θεός δέν περιορίζεται τοπικῶς ἢ χρονικῶς, διότι Οὗτος εἶναι πνεῦμα καί μάλιστα τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό Ὅποιον, ὡς ὁ ἄνεμος «ὅπου θέλει πνεῖ», (Ἰωάν. 3,7). Τούτου ἕνεκεν ὁ Θεῖος Παῦλος παραγγέλλει λέγων. Ἀφ' οὗ ἐπαραλάβαμεν διά μέσου τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν, βασιλείαν, ἡ ὁποία δέν σαλεύεται ποτέ, ἀλλά μένει αἰωνία καί ἡ βασιλεία αὕτη εἶναι ἐκείνη πού ἐγκαθίδρυσεν ὁ Χριστός διά τῆς Ἐκκλησίας Του, ἃς ἀποδίδωμεν εἰς τόν Θεόν εὐχαριστίαν.

Καί μέ τήν εὐγνωμοσύνην πού θα δεικνύωμεν διά τῆς εὐχαριστίας αὐτης, ἃς λατρεύωμεν τόν Θεόν εὐαρέστως μετά σεβασμοῦ καί εὐλαβείας. Πρέπει δέ μέ φόβον καί εὐλάβειαν νά Τόν λατρεύωμεν, διότι ὁ Θεός μας εἶναι φωτιά, πού κατακαίει καί ἐξολοθρεύει κάθε ἀσεβῆ καί ἀνευλαβῆ. «Διό βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετά αἰδοῦς καί εὐλαβείας καί γάρ ὁ Θεός ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον», (Ἑβρ. 12, 28).

Τήν ἀσάλευτον ταύτην βασιλείαν, παρέλαβε καί ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἡ ὁποία μετ αἰδοῦς καί εὐλαβείας εὐαρέστως λατρεύει τόν Θεόν ἐν οὐρανοῖς, ὅπως ἐλάτρευεν Αὐτόν καί ἐπὶ τῆς γῆς. Μέ ἄλλα λόγια ἡ Σαμαρεῖτις ὅχι μόνον ἐπίστευσεν εἰς τόν Χριστόν, ἀλλ' ἐζήτηι νά πῇ ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος καί πνευματικοῦ, περί τοῦ ὁποίου εἶπεν αὐτῇ ὁ Χριστός. «Ὅς δ' ἂν πῇ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγώ δώσω αὐτῷ, οὐ μή διψήσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλά τό ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰωάν. 4,14). Τό ὕδωρ δέ

τοῦτο τό ἀλλόμενον δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν πλήρη καί ἀληθῆ γνῶσιν τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν κατέχει ἡ ἀγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Ὁ σοφός Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος, ἀναφερόμενος εἰς τήν ἀλαζονείαν τῶν ἀρνούμενων νά πιστεύσουν εἰς τόν ἀληθινόν Θεόν λέγει: «Καί καθώς οὐκ ἔδοκίμασαν τόν Θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τά μή καθήκοντα πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστούς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας», (Ρωμ. 1,28-29).

Μέ ἄλλα λόγια ὅσοι δέν ἔκριναν καλόν καί δέν ἠθέλησαν νά κατέχουν τήν πλήρη καί ἀληθῆ γνῶσιν τοῦ Θεοῦ, τούς ἐγκατέλιπεν ὁ Θεός καί παρεδόθησαν εἰς νοῦν ἀνίκανον νά διακρίνη τό ἀληθές καί τό ὀρθόν, καί ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ὑπῆρξεν τό νά πράττουν ἀπρεπῆ καί ἀνήθικα ἔργα.

Ἡμεῖς δέ ἀδελφοί μου, οἱ τόν ἄρτον ἐσθίοντες τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί τό αἶμα τῆς τιμίας αὐτοῦ πλευρᾶς πίνοντες, καλούμεθα νά πολιτευώμεθα ἐν καινοτητι Πνεύματος Ἁγίου καί παραγγέλλει ἡμῖν καί ὁ μελωδός: «Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τούς κευθμῶνας (τά κρυπτά μέρη) καί ψυχικάς λαμπερότητας διαυγάσωμεν, καί τήν ζωήν κατίδωμεν Χριστόν, ἐν φρέατι ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τόν ἐχθρόν θριαμβεύσῃ καί σῶσῃ τό γένος ἡμῶν διά πάθους Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως».

Ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, προβάλλει τούς ἀγίους αὐτῆς, ἰδιαίτέρως δέ σήμερον τήν Σαμαρείτιδα, τήν ὑπό τοῦ Χριστοῦ κατονομασθεῖσαν Φωτεινή, ἡ ὁποία καί τόν τοῦ μάρτυρος στεφάνου ἐπὶ τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Νέρωνος λαβοῦσα, ὡς πρότυπον πίστεως, πνευματικοῦ ἀγῶνος, νίκης κατά τῶν πειρασμῶν καί τῆς ἁμαρτίας ἀλλά καί μετανοίας ἀνεδείχθη. Μιμητῆς τῶν ἀρετῶν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς ἀνεδείχθη καί ὁ νέο – ιερομάρτυς Φιλούμενος ὁ Ἀγιοταφίτης, ἀκολουθῶν τά ἴχνη καί τό ἱεραποστολικόν αὐτῆς κήρυγμα τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Δοξάσωμεν καί ἡμεῖς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόν ἐκ τῆς Παρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας ἐπιφανέντα ὡς ἄνθρωπον Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν. «Πηγὴ ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως καί ἐπιγνώσεως δεδώρησαι γυναικί αἰτησάσῃ πάλαι Σαμαρείτιδι. Διό ἀνυμνοῦμεν σου τούς ἀφάτους οἰκτιρμούς» Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη.

Καί ἀραβιστί διά στόματος π. Ἡσσο Μοῦσλεχ, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/05/14/30448>

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Ἱερά Λιτανεία τρίς περίξ τοῦ Ναοῦ καί μετὰ ταύτην παρετέθη δεξίωσις εἰς πάντας καί μετ' αὐτήν τράπεζα ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί πολλούς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/anDL_Us8slw

http://youtu.be/0bXkHhXC_B0

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```